
Прича о Таталији, Весна Алексић
Прича о Таталији

Весна Алексић је српска књижевница. Она ради као стручни сарадник у предшколском образовању. Углавном пише романе за децу. Само неке од њених књига су: Карта за летење, Госпођица шпагета, Прича о Таталији и многе друге.

У овој књизи говори о петогодишњем дечаку који није желео да му мама роди сестру Наталију или како ју је он назвао Таталија. Он није разумео зашто се сви радују и што неку тачку називају бебом. Помало је био тужан што је мами растао стомак. Није желео бебу у својој кући. То је једино разумела његова небисистерка Цеца. Она је бринула о њему и читала му је разне приче. Ишао је у куповину бебиних ствари и намерно је бирао најружније. Био је љубоморан на бебу. Користио је прилику да и он добије поклоне. Понекад је био толико љут да је причао јапански.

Тада је дошао дан када се родила Таталија-Наталија. Око њега су сви били весели, једино је он био тужан. Дошао је дан када су беба и мама требале да дођу кући. Отишли су по њих у породилиште, почео је да плаче када је видео мајку. Беба му је била много ружна. Желео је да је пошаље на Марс и до Јупитера само да буде што даље од њега. Био је љубоморан на бебу зато што је више времена проводила са мамом.

Једнога дана беба се разболела и морала је у болницу. Тек тада је дечак схватио да њему недостаје његова сестра Таталија. Кривио је себе се она разболела и од туге мирисао мамин шал.

Књига ми се допала, забавна је и има лепе илустрације. Разумем дечака који је био љубоморан на своју млађу сестру. Не знам како би се осећала када би сазнала да ћу добити млађу сестру или брата. Није лако када мајчину љубав треба са неким да делите.

Потрбно је мало времена да прође да би схвати како се браћа и сестре воле највише на свету.

Порука:

Са децом треба разговарати и треба им помоћи да реше сваки њихов проблем.

